॥ वृह ॥ वृष्ट तामास्योरकगोरमुखः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४२ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४६ ॥ ४८ ॥ ४८ तिसहसाह्मासिवामराः॥ सश्रुरःसँघवप्रेप्पुरन्वयाद्वारतींचम् ॥३८॥तस्यवैगमनीवद्योभीमनीवर्तनंषुनः॥ स्थामोयुवागुडाकेशोद्शनीयोमहारथः॥ ३९॥ [थिकिकर्वाणिते॥ नत्यसाध्यमकायंवाविद्यतेमममानद्॥ ३३॥ आज्ञापयकुरुश्रष्ठमाचशोक्मनःकथाः॥ तमबवीद्श्रुषु | यनंजयः॥ ३६॥ तास्मि विनिहतेनूनंयुध्यतेसौजनार्दनः॥ यस्यसत्वबतोवीयंत्युपजीवंतिपांडवाः॥ ३७॥ यंभयेष्वभिगच्छं स्यचकारणात् ॥ ४१ ॥वर्धतेहविषेवाग्निरिध्यमानःपुनःपुनः॥तस्यलक्ष्मनपश्चामितेनविदामिकरमलं ॥ ४२ ॥ तंबिद्धिपुरुषव्याधंसाल्वतंचमहारथं ॥ स विदामिकरमलं॥ तास्मिन्कणोहतेनूनेयुध्यतेयुद्धकोविदः॥ ४५॥ नहिमेथुध्यतेभावस्तयोरेवपरंतप॥ सत्तयगन्छकौतेययत्रयातोषनंजयः॥ ४६॥ सा मिभीमसेनानुजस्यते॥ ततोबबीद्धमेराजंभीमसेनस्यागतं॥ ३१॥ नैबाद्राक्षंनचाश्रोषंतवकरमलमीदृशं ॥पुरातिदुःखदीणानाभवान्गतिरभूदिनः॥ भीमसेनमिद्वाक्यं प्रम्ठानवद्नोत्तपः॥ यथाश्ंखस्यनिषाषःपांचजन्यस्यश्रूयते॥ ३५ ॥ पूरितोबासुदेवेनसंरब्येनयशास्त्रि गंमहारथंपश्वाद्नुयातस्तवानुजं॥ ४३॥ तमपक्षन्महाबाहुमहंविदामिकरमलं ॥ पार्थेतस्मिक्तेचैवयुध्यतेनूनमग्रणीः॥ ४४॥ सहायोनास्यवैकश्चित्तेन थिह्यकोविदः॥ २७॥ रथंहेमपरिष्कारंभीमांतिकमुपानयत्॥ भीमसेनमनुज्ञाप्यप्रामकालमा्चितयत्॥ २८॥कर्मलंप्राविशद्राजाबहुतजसमादिशत्॥ स कर्मलसमाविष्यभिममाह्यपार्थिवः॥ २९॥ अबबीह्चनंराजन्कंतीपुत्रोयुघिष्ठिरः॥ यःसदेवान्सगंधवन्दित्यांश्वैकरयोजयत्॥ ३०॥ तस्यलक्ष्मनप्था विकमः॥ चकोरनेत्रसाघास्योद्दिषतांभयवर्थनः॥ ४०॥ तदिदंममभद्रतेशोकस्थानमरिंद्म ॥ अजुनार्थमहाबाहोसात्वत त्यकिश्वमहावीयेःकतेव्यंयदिमन्यसे॥ वचनंममधर्मज्ञाताज्येष्ठोभवामिते॥ ४७॥ नतेजुनस्तथाज्ञेयोज्ञातव्यःसात्यकियंथा ॥ चिकीषुंमंत्रियंपाथंसया ततःप्रतिरुतंमत्येविधानंसात्यकिप्रति॥एवंनिश्चित्यमनसाधमेषुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ रे६ ॥ यंतारमबवीद्राजाभीमंप्रतिनयस्वमां ॥धमेराजवचःश्चुत्वासार ॥ ३ २ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठराजेंद्रशा ना॥ नूनमधहतःश्तेतेतवभाता स्ट्रारस्कोमहाबाहुमंत्ताहिरदा<u>ँ</u> ण:रूष्णसपद्वश्वसन्॥३४॥ सात्यकिंप्रतिपतिविधानंकतमित्यन्वयः तःसव्यसाचिनः॥ ४८॥